

VÖRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XV. évfolyam 4529. sz. Vasárnap, 1959. szeptember 27. 4 oldal, 20 bani

Párt- és kormányküldöttségünk a Kínai Népköztársaság 10. évfordulójára Pekingbe utazott

Elutazott Pekingbe a Román Népköztársaság párt- és kormányküldöttsége, amely a Kínai Kommunista Párt KB és a Kínai Népköztársaság kormányának meghívására részt vesz a Kínai Népköztársaság kikiáltása 10. évfordulójának ünnepségein.

A küldöttségben részt vesznek a következő elvtársak: Emil Bodnár, az RMP KV Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács alelnöke, a küldöttség vezetője — Dumitru Coliu, az RMP KV Politikai Bizottságának tagja, az Állami Ellenőrző Bizottság elnöke, Paul Niculescu-Mizil, az RMP KV tagja, az RMP KV propagan-

da és agitációs osztályának vezetője, Csupor Lajos, az RMP KV tagja, a Magyar Autonóm Tartomány tartományi pártbizottságának első titkára.

A küldöttségben részt vesz továbbá Barbu Zaharescu elvtárs, az RMP KV póttagja, a Román NK pekingi nagykövete.

A küldöttséget a következő elvtársak kísérték ki a baneasi repülőtérre: Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Leonte Rautu, Leontin Salajan hadsereg-tábornok, Alexandru Birladeanu, Gheorghe Stoica, az RMP KV és a kormány számos tagja, párt- és állami aktivisták.

Jelen volt Siu Gien-guo, a Kínai Népköztársaság bukaresti nagykövete, V. F. Nyikolajev, a Szovjetunió bukaresti ideiglenes ügyvivője és a diplomáciai testület több más tagja.

A Román Népköztársaság párt- és kormányküldöttsége utazott Pekingbe, Moszkvába érkezett.

Az unokovói repülőtérén Alekszej Koszigin, az SzKP KB Elnökségének póttagja és más hivatalos személyiségek, valamint Liu Sziao, a Kínai NK moszkvai nagykövete és T. Petrescu, a Román Népköztársaság moszkvai ideiglenes ügyvivője köszöntötte a küldöttséget.

(Agerpres)

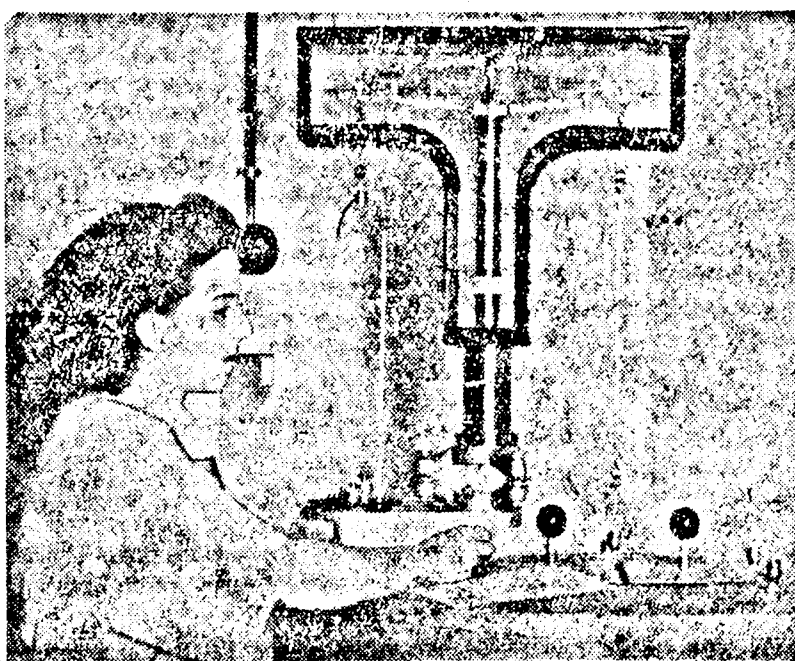
Kommunista öntudattal

Szorgalmas emberek dolgoznak a CFR főműhelyben. Hónapról-hónapra mindig arra törekcsenek, hogy teljesítsék és tulszárnyalják terveiket. A termelési sikereikért folyó harcban a kommunisták haladnak az élen.

A kommunista öntudat példáját adta az I-es számú részleg dolgozó Brestin Stefan szerelő. Brestin Stefan ugyanis az elmúlt hónapban, csoportjával tervet felül három kazán burkolatának javítását és egy mozdony szerelését végezte el. Ezzel a csoport tagjai jelentős mértékben hozzájárultak a termelési terv teljesítéséhez.

Brestin elvtárs érdeme abban áll, hogy kommunista öntudattal, hogy kommunista öntudattal minden egyes tagját a fokozott lendületű munkába.

Ahol az árú minőségét ellenőrzik

A Vörös Fikó gyárban dolgozik Fikó Mária, aki sok hozzájárulással, soha meg nem szűnő buzgalommal vizsgálja a szálak minőségét. Munkájával ő is hozzájárul a gyár nevének öregbítéséhez. S ő arra ügyel, hogy minden áru, mindig jó legyen.

A ROMÁN NÉPKÖZTARSASÁG KÖVETKEZETESEN SIKRASZALL A BEKERT ES A NEMZETKÖZI EGYÜTTMUNKÁSDÉRT

Silviu Brucan felszólalása az ENSZ közgyűlésén

Lapunk 3-4. oldalán

Az Arad városi néptanács végrehajtó bizottsága

Meghívó

A néptanácsok szervezésére és működésére vonatkozó 1957/6. számú szabályzat 9. és 11. szakaszának, valamint az Arad városi néptanács végrehajtó bizottsága 1959 szeptember 16-i 98-as számú rendeletének értelmében

összehívjuk

az Arad városi néptanács képviselőket a XI. rendes ülésre, amelyet 1959 október 2-án, pénteken 16 órakor tartunk meg az Arad városi néptanács székházának gyűléstermében (Köztársaság útja 75 szám) a következő

NAPIRENDELÉ:

1. A tanügyi osztály tevékenységének elemzése. Arad, 1959. szeptember 22.

Elnök:

SIMANDAN IRIMIE

Titkár:

MICLEA ILIE

Gyors ütemben fejlődik az acélipar

A Kínai Népköztársaság évi acéltermelése a felszabadulás óta 75-szörösére növekedett. Az 1949 évi 158.000 tonnához képest ebben az esztendőben 12 millió tonna acél gyártanak a Kínai Népköztársaságban.

Az év első nyolc hónapjában az acéltermelés 66 százalékkal emelkedett az elmúlt év megfelelő időszakához viszonyítva. Az elmúlt évben Kína a hetedik helyet foglalta el a világon az acéltermelés terén és a hatodik helyet az öntöttvas előállításában.

A felszabadulás előtt Kína még szegény volt, a kényszerű bézárás miatt. Ebben az évben a Kínai Népköztársaság több, mint 500 külföldi acél-üzvezt, különleges acélfajtát és több, mint 6000 féle acél bengereltárat állít elő.

A vas- és acélipar gyors fejlődése a Kínai Népköztársaságban sokatmondó bizonyítéka a szocializmus fölsőbbrendűségének. Angliának 67 éve, az Egyesült Államoknak 29 éve, Németországnak 65 éve, Franciaországnak 82 éve és Japának 47 éve volt szüksége ahhoz, hogy évi acéltermelését annyi-sal növelje, mint a Kínai Népköztársaság az elmúlt tíz esztendő alatt.

A Kínai NK acéliparának gyors növekedése nagyrészt annak a segítségnek tulajdonítható, amelyben a Szovjetunió és

A Kínai Népköztársaság tizedik évfordulójának küszöbén

a többi szocialista ország részvételével a Kínai Népköztársaság.

Az energetikai ipar eredményei

Ez év első nyolc hónapjában a Kínai Népköztársaság villamosenergia termelése 51 százalékkal

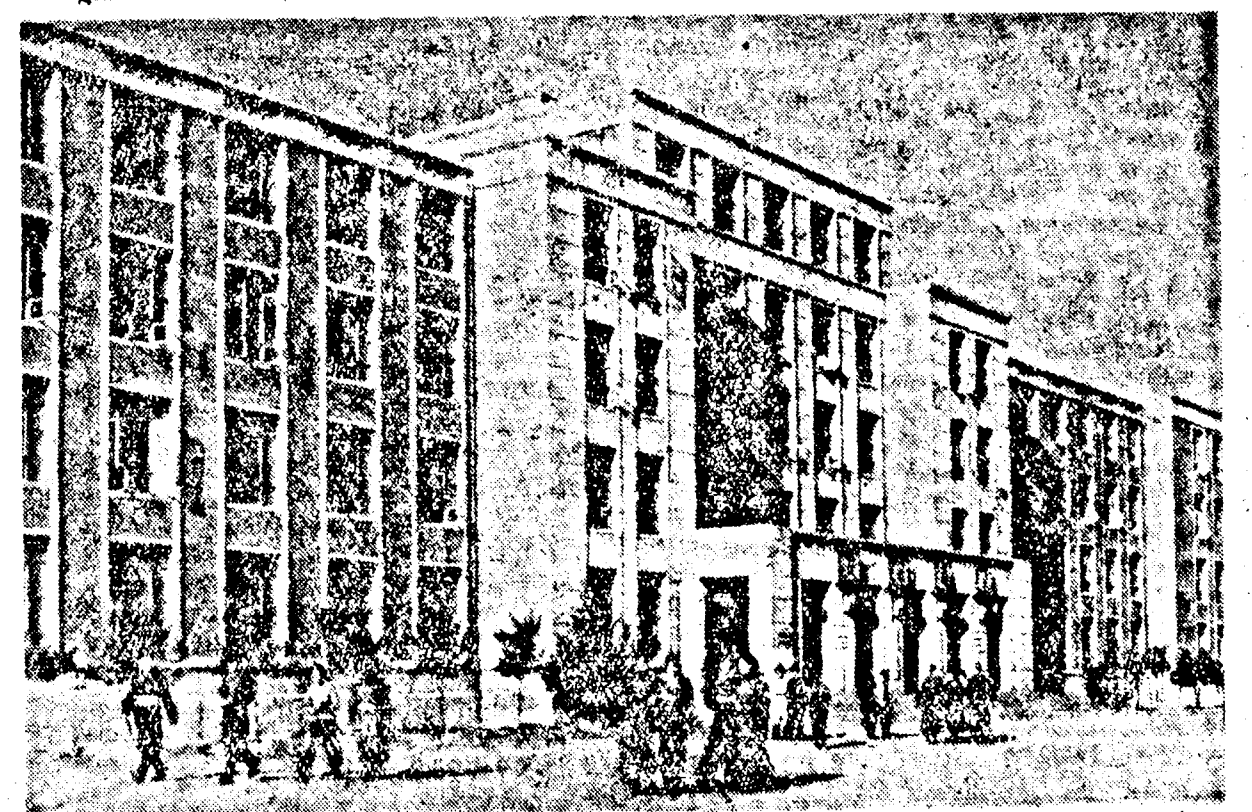
több volt nagyobb az elmúlt év megfelelő időszakánál. A villamosenergia össztermelése elérte a 25.100 millió kilowattórát.

1952 és 1957 között a Kínai NK villamosenergia termelése évente átlag 21,6 százalékkal növekedett. Ebben az esztendő-

ben a növekedés mintegy 42 százalékkal tesz majd ki az elmúlt évhez viszonyítva.

Állandóan bővül a közfogyasztási javak termelése

1959 első nyolc hónapjában a Kínai Népköztársaság mint-

A belső mongóliai egyetem, a kínai népi hatalom egyik megvalósítása.

A Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének látogatása az Egyesült Államokban

Az amerikai külügyminiszter ebédet adott N. Sz. Hruscsov tiszteletére

WASHINGTON. (Agerpres). TASZSZ: Christian Herter, az Egyesült Államok külügyminisztere szeptember 25-én ebédet adott N. Sz. Hruscsov tiszteletére. Az ebédén Christian Herter és N. Sz. Hruscsov beszédet mondott.

CHRISTIAN HERTER beszédében kijelentette: Több mint egy hete tartózkodik országunkban. Dusz programja volt és biztosíthatom arról, hogy bámuljuk az Ön társadalmatlanságát. Ez alatt a rövid idő alatt meglátogatott néhány nagyvárosunk közül és találkoztunk különféle vidékek hivatalos képviselőivel és magánszemélyekkel. Különböző helyzetekbe került — amint az országunkban nap-nap után megváltoznak az emberek szemléletével, akik politikai tevékenységet folytatnak. Azt óhajtjuk, hogy Ön olyanoknak lásson bennünket, amilyenek vagyunk. A nézeteltérések megvitatása társadalmunkban normális folyamattal és hozzájárul a kölcsönös jobb megértéshez.

Ma estétől kezdve alkalmas lesz arra, hogy nyugodt megbeszéléseket folytasson Camp Davidban Eisenhower elnökkel. Reméljük, hogy ezek a megbeszélések az országaink közötti jobb megértéshez fognak vezetni és ilyen módon hozzájárulnak majd az általános béke nagy ügyéhez. Ugyancsak reméljük, hogy az Egyesült Államokra, népére és életformájára vonatkozó jó benyomásokkal távozik majd országunkból.

Válaszbeszédében N. Sz. HRUSCSCOV hangsúlyozta: Nagy örömmel hallgattam Herter ur baráti kijelentéseit. Mindenben egyetérték azzal, amit mondott. A magam nevében és azon személyek nevében, akik engem kísérnek, teljes őszinteséggel meg kell mondanom, hogy rendkívül elégedettek vagyunk az elnök ur azon meghívásával, hogy meglátogassuk az Önök országát, rendkívül elégedettek vagyunk itteni tárgyalódásunkkal és az Önök országában való találkozásainkkal.

Meg kell mondanom, hogy véleményünk szerint, a látogatás során nem történt semmi előre nem látott. Önök úgy vélik, hogy akkor, amikor fel-emeljük szavunkat valami ellen, amikor nem értünk egyet, ilyen módon elégedetlenségünket fejezzük ki. Nem, mi csupán azt fejezzük ki, hogy nem értünk egyet mások szempontjával és ez a dolog teljesen természetes.

Megértim azokat az okokat, melyek folytán Önök ilyen módon gondolkodnak. Nem ismerik jól a mi rendszerünket. Gyakorlati kérdésekben nálunk nem kevesebb, hanem több véleménykülönbség merül fel, mint Önöknél. Az Önök rendszere azonban odaát, hogy a nézeteltérések drámai, szenzációs színen tűnnek fel.

Amikor nálunk véleménykülönbségek keletkeznek különböző kérdések megvitatásában, a viták nyugodt légkörben folynak. Azok az emberek, akik nem értenek egyet ezzel, vagy azaz az előterjesztett javaslatokkal, végső fokon ugyanazokból

Minisztertanácsának elnöke és Eisenhower elnök megérkeztek az Aspen-Vilába. A jelenlévő újságírók és fotóriporterok megállapították, hogy „a két államfőri kitűnő hangulata van”. Mint a Fehér Ház szóvivője kijelentette, N. Sz. Hruscsov és D. Eisenhower megbeszélések bevezetőjeként általánosságban megvitatották a nemzetközi helyzetet. A program szerint, a megbeszélés a helyi időszámítás szerint 20 órára előirányzott ebéd során, majd rövid ideig ezt követően is folytatódott.

Washingtonban a két államfő megbeszélésének legfontosabb kérdése a leszerelés problémája lesz a hangsúlyozza: hivatalos amerikai körökben továbbra is figyelmesen tanulmányozzák az ENSZ-Kögyűlésen elhangzott szovjet javaslatokat. Eisenhower elnök, Herter külügyminiszter és más amerikai személyiségek nem szándékoznak visszautasítani az N. Sz. Hruscsov által előterjesztett tervet pusztán azzal az indoklással, hogy ez propaganda jellegű. Herter külügyminiszter szerint — és ez az Egyesült Államok álláspontja — a terv „a emberiség erőfeszítése annak érdekében, hogy az illetékesek megoldhassák a világnak leg- alább egyik nagy kérdését”.

Washingtonból jelentik, hogy az amerikai szakértők „jelentősen behatolnak tanulmányozzák Hruscsov javaslatát”. Az említett sajtóközlemények következtében megállapítja: „Ezek a javaslatok már az általuk felvetett probléma természeténél fogva is a legnagyobb figyelmet érdemlik”.

Amerikai körök nagy jelentőséget tulajdonítanak V. Sz. Jemeljanov, a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő Atomenergia Bizottság vezetője és John McCone, az amerikai Atomenergia Bizottság elnöke közötti pénteki megbeszélésnek. A megbeszélés után közös nyilatkozatot adtak ki, amely

a megfontolásokból indulnak ki, mint amelyek a tervezett szerződés irányítják. Ezért vannak hát viták, de mégsem jutnak el szenzációkhoz.

Természetesen néha nálunk is felmerülnek véleménykülönbségek az alapvető kérdésekben, amelyek meglehetősen drámai módon fejeződnek be. Nem fogok konkrét példákat felhozni — az itt jelenlévő személyek tudják, mire gondolok. Mindez azonban nem kell, hogy meggátoljon bennünket az országaink közötti kapcsolatok megjavítására irányuló munkában. Ha fennáll az óhaj, meg lehet és szükséges is egy megegyezés létrehozása, mely megeléged mindkét fél érdekeit.

Azt szeretném még mondani — és igen örömdetes számomra, hogy ezt egy ilyen kellemes körben tegyem meg, Herter ur —, hogy az amerikai néppel való találkozásaink megerősítették: helyesen jártunk el, amikor elfogadtuk az elnök meghívását és ez azzal a reménnyel töltött el bennünket, hogy látogatásunk az Egyesült Államokban hasznos lesz.

Ami bennünket illet, minden lehetőséget megteszünk annak érdekében, hogy az elnökkel való megbeszéléseink — amelyek ma kezdődnek meg — gyümölcsöző eredményeket adjanak. Minden tőlünk telhető megteszünk azért, hogy a tárgyalások nyomán az országaink közötti kapcsolatok jobbakká váljanak, mint amilyenek mostanáig voltak.

Visszatérve hazánkba, beszámolunk majd népünknek a tárgyalások eredményeiről. Meggyőződésem, hogy népünk meg-

ért bennünket és helyeselni fogja azokat az irányzatokat, melyek bennünket tárgyalásaink során vezértek, abból a célból, hogy a Szovjetunió és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok fokozatos megjavítása az országaink közötti barátság-gá váljék a béke ügyének megszüntetése érdekében.

A délutáni folyamán N. Sz. Hruscsov szálláshelyén fogadta Van Chiburn amerikai zongoraművészt.

Helyi időszámítás szerint 17 óra 18 perckor (bukaresti időszámítás szerint 23 óra 18 perckor) N. Sz. Hruscsov és Eisenhower elnök helikopterrel az elnök Camp David-i székhelyére utazott. Camp David körülbelül 100 kilométerre van az amerikai fővárostól.

N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke és D. Eisenhower az USA elnöke helikopterrel megérkezett Camp Davidba.

N. Sz. Hruscsov és D. Eisenhower szeptember 25-én estől szeptember 27-én délelőttig folytatott tárgyalásokat a két országot érintő kérdésekről.

Szovjet részről a tárgyalásokon jelen van A. A. Gromiko, a Szovjetunió külügyminisztere, M. A. Mensikov, a Szovjetunió washingtoni nagykövete. A. A. Szoldatov, a Szovjetunió külügyminisztériuma amerikai osztályának vezetője és O. A. Trojanovszkij tanácsos.

Amerikai részről a tárgyalásokon jelen van: Christian Herter külügyminiszter, L. Thompson, az USA moszkvai nagykövete és H. C. Lodge, az USA állandó ENSZ megbízottja,

Camp Davidban megkezdődtek a Hruscsov-Eisenhower tárgyalások

WASHINGTON. Agerpres

Minisztertanácsának elnöke és Eisenhower elnök megérkeztek az Aspen-Vilába. A jelenlévő újságírók és fotóriporterok megállapították, hogy „a két államfőri kitűnő hangulata van”. Mint a Fehér Ház szóvivője kijelentette, N. Sz. Hruscsov és D. Eisenhower megbeszélések bevezetőjeként általánosságban megvitatották a nemzetközi helyzetet. A program szerint, a megbeszélés a helyi időszámítás szerint 20 órára előirányzott ebéd során, majd rövid ideig ezt követően is folytatódott.

Szombaton reggel helyi időszámítás szerint 9 órakor a két államfőri folytatva megbeszéléseit.

A France Presse hírügynökség tudósítója kiemeli a megbeszélések jelentőségét s rámutat arra, hogy ezek a lehető legkedvezőbb légkörben vetők kezdetüket. A tudósító megállapítja, hogy „nyilvánvalóan megtört a jég”.

Amerikai hírmagyarázók továbbra is nagy figyelmet fordítanak a szovjet leszerelési javaslatokra. A Fehér Ház sajtóközleményének tudósítója úgy vélekedik, hogy a két államfő megbeszélésének legfontosabb kérdése a leszerelés problémája lesz a hangsúlyozza: hivatalos amerikai körökben továbbra is figyelmesen tanulmányozzák az ENSZ-Kögyűlésen elhangzott szovjet javaslatokat. Eisenhower elnök, Herter külügyminiszter és más amerikai személyiségek nem szándékoznak visszautasítani az N. Sz. Hruscsov által előterjesztett tervet pusztán azzal az indoklással, hogy ez propaganda jellegű. Herter külügyminiszter szerint — és ez az Egyesült Államok álláspontja — a terv „a emberiség erőfeszítése annak érdekében, hogy az illetékesek megoldhassák a világnak leg- alább egyik nagy kérdését”.

Washingtonból jelentik, hogy az amerikai szakértők „jelentősen behatolnak tanulmányozzák Hruscsov javaslatát”. Az említett sajtóközlemények következtében megállapítja: „Ezek a javaslatok már az általuk felvetett probléma természeténél fogva is a legnagyobb figyelmet érdemlik”.

A mezőgazdaság nagyszerű eredményei

Azok a változások, amelyek a Kínai Népköztársaság mezőgazdasága a népi hatalom megteremtése óta eltelt tíz esztendő alatt átvett, valóban bámulatra méltók.

(Folytatása a 4-ik oldalon)

hangsúlyozza, hogy a megbeszélés hasznos volt, tekintettel arra, hogy bevezetésekként megvizsgálták az együttműködés lehetőségeit az atomenergia békés felhasználásával kapcsolatos ismeretek kibővítése szempontjából.

A szovjet-Amerikai megbeszélések kedvező légkörben nincs inyére egyes olyan köröknek, amelyek mindenképpen igyekeznek fenntartani a hidegháborút. Burke tengerenagy nyilatkozata az amerikai szakszervezetek kongresszusán, valamint fenyegetései a Szovjetunióval szemben, azt bizonyítják, hogy a Pentagon egyes képviselői igyekeznek kikezteni a nyitást, mégpedig olyan pillanatban amikor javulás mutatkozik a szovjet-Amerikai kapcsolatokban és enyhül a nemzetközi feszültség.

A világ közvéleménye a legnagyobb figyelemmel kíséri a Camp David-i tárgyalásokat és azt óhajtja, hogy ezek fordulatot jelentsenek a nemzetközi kapcsolatokban, véget vessenek a hidegháborúnak és eredményes tárgyalások időszakának kezdetét jelentse.

WASHINGTON. (Agerpres). Mint jelentették, az N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke és D. Eisenhower, az Egyesült Államok elnöke közötti tárgyalások szombaton tovább folytatók Camp Davidban. A tárgyalások vasárnap délelőtt is folytatódnak.

Vasárnap délután a két államfőri visszatér Washingtonba. A szovjet kormányt megkezdése után azonnal egyórás sajtótájékoztatót tart az Országos sajtóklubban, majd beszédet mond a televízióban.

Vasárnap este N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke és azok a személyek, akik az Eszakamerikai Egyesült Államokban tett 13 napos látogatásán elkísérték, egy TU 114-es repülőgéppel visszatartanak a Szovjetunióba.

Emlékezés az Oblomov írójára

Haloannya évvel ezelőtt, 1891. szeptember 27-én halt meg 80 éves korában a világirodalom egyik fejedelmének, az Oblomovnak megteremtője: Ivan Alexandrovics Goncsarov.

Szimbirszkben született 1812. január 16-án. Atyja is, anyja is jómódú kereskedő családból származott. Két évig egy környéki magánintézetben, majd Moszkvában tanult. 1831-ben ugyanott beiratkozott az egyetem filológiai karára. 1834-ben befejezte tanulmányait, majd rövid időre szülővárosában telepedett le. A vidéki nemzeti társadalom üres élete, nyomozatlan hatók és ezért egy év múlva Pétervárra költözött, ahol állami szolgálatba lépett és közben irodalmi tevékenységgel foglalkozott.

Korai művei közé tartozik négy romantikus költemény, valamint az Egő fájdalom és a Szerencsés tévedés című elbeszélések. E művei művelésül jelentek meg.

Goncsarov 15 évig csak önmagának és szűk baráti körének írt. Egyetlen orosz írónak sem volt ilyen hosszú előkészítő iskolája. Nevét első regénye, az 1847-ben megjelent Hétköznap történet tette ismertté. Központi alakjában, Asjuevben a szerző erőteljesen ábrázolta, miként válik a „hős” szürke hivatalnokká, aki a „karrier és vagyon” kedvéért lemondott minden romantikus illúziójáról. E nagyszerű társadalmi-lelkeltani regény egyidőben jelent meg Herzen Ki a bűnös? című művével, de hiányzik belőle a forradalmi magatartás herzeni ereje. Erénye azonban, hogy nyugodtan, tárgyilagosan ábrázolja a kor társadalmi folyamatait és bírálja a nemzeti romantikát, valamint a burzsoá kalmár-szelmet.

Másik nagy regénye az Oblomov. Legyeztek Bjelinszkij egyenlőségéről című írásában Goncsarov a többi között ezt a megállapítást teszi: „azok az írók, akik elbeszélésekben és karcolataikban a jobbágyrendszer viszonyait ábrázolták, a beállítottságukat legfőképpen az ő (vagyis Bjelinszkij) lelkes szóbeli és sajtóbeli propagandájának köszönhetik.” E megállapítás mindenképpen magára Goncsarovra érvényes: Bjelinszkij támogatása nélkül nem nyújthatott volna oly mélyreható bírálatot a jobbágyrendszerrel.

A mű alap gondolata 1847-ben született, de akkor Goncsarov nem fejezhette be regényét.

1852-ben a Pallada orosz hadihajón világkörüli utra indult. Elményeiből született a Pallada fregatái című könyve (1856), az orosz irodalomnak egyik máig legérdekesebb utirajza. Ebben meggyőző képekben mutatja be a burzsoá civilizáció képmutatását, barbárságot, kiütléket a gyarmatokon.

1855-ben az író hozzádólt regénye folytatásához és utolsó része 1859-ben jelent meg az Ötvenesztüvennője Zapiszki című folytatásban. Az Oblomov-rolonlekk hősök már korábban megjelentek az orosz irodalomban (például a Holt lelkek Tyentyetnyikov-ja) de csak Goncsarov tudta tökéletesen feltárni a naplopó földesur alakját, az ő létehez társadalmi környezet bonyolult viszonyaitól összefüggésben, csak ő mutatta rá, hogy az „oblomovizmus” az egész feudális Oroszország jellemző volta. Oblomov nem tud élni. Fokozatosan kidrúndul a társaságból, a hivatalból, a tudományból. Goncsarov hőse lád, tiszteltek ember, minden nemese törekvése azonban elszorod, mielőtt akadályba ütközik. Leike nem hitvány, de hitványul él. Erkölcsei passzív-társa következtében nem tud elrendelni a rossznak. Oblomov-ral és Zaharral szemben áll a regényben Stole és Olga alakja. Stole tevékeny, energikus üzletember, akinek társadalmi eszményképe azonban nem terjed túl a gyűjtésen. A regény központi pozitív alakja Olga.

Nemes érzések, tiszta alma megtestesítője. Gondolkodásnak önnállósága, szenvedélyes érzései, rendkívüli akaraterője, amelyet megvédett az Oblomov-ral való szakítás, lehetővé tette, hogy Olga — a szerző szándéka ellenére — a maga útját járja.

Az Oblomov után Goncsarov hozzádólt Szakadék című regényének megírásához, amelynek témája már rég foglalkoztatta. Ezen az időben a reformok hatására (első sorban az 1861-es parasztreform) politikai nézetei egyre mérsékeltébbé válnak. Ez szükségszerűen hatást gyakorolt a Szakadék írására is. E regény tiszta tendenciáját már elhomályosítja az író konzervatív felhangja.

Goncsarov életművének jelentős szerepe van az orosz realizmus történetében. Általános képet festett a feudális társadalmi életéről, elítélte a társadalmi jogokat előadásgúgért, gondolkodás módjukt, romantikus „széplelkűségért”. Goncsarov a művészet hatalmas társadalmi szerepét hirdette. A művészet kötelessége, hogy az ember „ostobaságainak, fonák-ságainak, szenvedélyeit minden következményének igaz tükré legyen, egy szóval megvilágítsa az élet mélységeit...” — írja a többi között. Goncsarov meggyőződéssel hirdette, hogy az élet legfőbb tényezője a munka, a haza felvirágzását szolgáló lelkes munka.

(I.)

Tien Tszian

JÖVENDŐLÉS

— Peking felszabadítása napján —

Nem kell nekem
jövendőmondó
vagy más ilyen!
De hogy sorsom most már
bizony jó,

azt elhiszem!

Ha valaki ma született,
nagy dolog az.
Hisz ő is felelős lehet,
mint lesz az élet egyre szebb,
nagy és igaz.

Tudja ő: nincs derűs
hajnal — csak ott,
hol a vörös
zászló lobog.

Lerombolom
a volt világát én.
Jőjj, új napom!
E költemény
az én szívem legyen!
Új világ, hold meg énekeim!

Új ember vagyok.
Forradalmi dal
zeng a dobok
s cimbálok hangjaival.
Megyek.
Nagy, új család vár engem!
Szemlér Ferenc
fordítása

Beszédes számok

HAZANKBAN 1949 és 1958 között több, mint 28.500 könyv jelent meg, összesen több, mint 440 millió példányszámban.

A POLITIKAI KÖNYVKI-ADO a fenti időszakban négy ezer kiadványt jelentett meg 143 millió példányszámban. Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs munkái több, mint 8 millió 300 ezer példányszámot értek el. Csúpan a CIKKEK ES BESZÉDEK két kötele 255 ezer példányban jelent meg.

AZ UTÓBBI tíz évben a hazai román szépirodalomból közel 4000 mű jelent meg körülbelül 83 millió példányban. Napjainkban egy szépirodalmi mű átlag 15 ezer példányszámban jelenik meg.

1949 ES 1958 között 6041 könyv jelent meg a nemzeti kisebbségek nyelvén, több, mint 44 millió példányszámban.

Nagy érdeklődésnek örvend a nöbizottság rendezésében megnyitott petrozsenyi művészek metszet-kiállítás. Ugyanígy kiállították néhány ara di művész szobrait is.

A Dimitrov gyár klubjában

Ne legyen mellékes a műszaki propaganda

A szocialista ipar fejlődése, az előtte álló feladatok megoldása elválaszthatatlan a munkások, technikusok, mérnökök szakmai felkészültségének szüntelen tökéletesítésétől.

Közudomású, hogy az üzemi klubok is sokat tehetnek a műszaki propaganda fellendítéséért. Jól működő üzemi klubok tevékenységéből nem hiányozhatnak a különböző szakmai előadások, az új módszerek ismeretése, tapasztalat-cserék, találkozók elmunkásokkal, stb. Városunkban a többi között a November 7 gyár klubja példamutatóan foglalkozott ezzel a kérdéssel. Az utóbbi három hónapban több, mint 40 szakmai előadást tartottak. Hatásuk leírására elég, ha csak azt említjük meg, hogy az elmúlt három hónap során több, mint 50 ujtási javaslat érkezett a műszaki kabinetbe, közülük számos olyan, amely értékes megakartáshoz vezet.

Sajnos, nem mindenütt mennek ilyen jól a dolgok. Például a Dimitrov gyár klubja csak mellékesen foglalkozik a műszaki propagandával, noha minden lehetősége megvan rá, hogy ezen a téren is szép eredményeket mutasson fel. Kétségtelen, hogy a kulturális életünk élénk a vagongyár klubjában, a műkedvelő csoportok

szépen tevékenykednek. A színjátszók például tartományi viszonylatban is a legjobbak közé tartoznak. Ezt igazolták az V. országos verseny rajoni szakaszán. Sokat szerepel a tánc-csoport és a közönség szívesen tekint meg előadásokat. Nemrég Kürtösön lépett fel megérdemelt sikerrel. Miért jutott hát mostoha sorsra a klubban éppen a műszaki propaganda? Ime, néhány adat erre vonatkozólag. Az év első felében husz szakmai előadást tartottak az üzemben, közülük csak egyet a klubban. A műszaki-tudományos hónap keretében az MTTE kör közreműködésével „Kereskedelmi” előadás hangzott el. Es végül augusztusban nagy örmeledéssel fogadták „Aki tü — nyer” című versenyt rendezték a hegesztésről. Miért elégedtek meg e három rendezvénnyel, amely kezdetnek elég ugyan, de rendkívül kevés, ha a lehetőségekhez és a szinte felrakozható, az üzem egész munkaközösségének nyilvánossága elé kíváncsok kérdésekre merjük. Elmissünk meg egyet a sok közül, amelyről különben a klub vezetősége és az MTTE-kör is nagyon jól tud. Ugy tervetk, hogy júliusban Vitalis Alexandru, a festőde mestere is-

meteti, hogyan sikerült 60.000 lel értékű megakartást elérni az év első felében. A terv mind a mai napig terv maradt. Világos, hogy az ismeret előadás és a megbeszélés bizonyára értékes tapasztalatot jelentett volna a többi dolgozó számára és nemes versengésre készítette volna őket a megakartások növelésében. Azóta a festődeben a megakartás 138.247 leire emelkedett, de e nagyszerű megvalósításra vezető módszereket még mindig nem népszerűsítették a klubban.

Igaz, hogy Lajos Constantin elvtárs csak április óta a klub igazgatója, de a kulturális munka irányításában nem tartózik a kezdők közé. A szervezési nehézségekre való hivatkozás nem tekinthető alapos, meggyőző érvnek. Természetes, hogy kezdetben nehezebben megy a műszaki propaganda megszervezése, de a legfőbb akadály éppen a rendszeresség hiánya. Az említett néhány rendezvény sikere azt bizonyítja, hogy utánajárással, alaposabb szervezőmunkával a kezdeti nehézségek leküzdhetők és a klub értékes szolgálatait tehet a termelésnek. Hogyan is várható eredmény, amikor a klub tervből a műszaki kérdések ügyészólván teljesen hiányoznak és ha mégis szerepelnek benne, akkor is papíron maradnak (lásd Vitalis Alexandru tervezett előadása a megakartásról). Helytelen az is, hogy az utóbbi időben a klub igazgató két hétre készít tervet. A hosszabb előkészítő munkát igénylő műszaki előadások, tapasztalat-cserék, stb. megszervezése ilyen rövid idő alatt, amint a Dimitrov klub példája is mutatja — bajosan végezhető el. Ennél is helytelenebb, hogy a klub tervét az MTTE kör és a technikai kabinet vezetőjének támogatása nélkül készítik el. Vajon elképzelhető-e, hogy a klubigazgató egy-maga helyesen tájékozódhat a napirenden levő legfontosabb műszaki kérdésekben. Toderas Ioan mérnök elvtárs, az MTTE kör elnöke és Darabantju Florin mérnök elvtárs, a műszaki kabinet vezetője kijelentették, hogy „mindig támogatják a

klubot”... amikor kérték közreműködésüket. A jelek szerint azonban a klub ritkán vette igénybe támogatását, ok pedig nem tiltakoztak ez ellen. Meg kell említenünk, hogy az üzemi bizottság a szakszervezeti munka irányítására különböző munkaközösségeket alakított. A többi között az egyik ilyen munkaközösség a műszaki propagandával foglalkozik. Ertelétlen hát, hogy Sopron Vasile, az üzemi bizottság művelődési felelőse ismeri ugyan a műszaki propaganda terén fennálló hibákat s mégsem intézkedett a helyzet megjavítása érdekében. Csak annyiról lett volna szó, hogy a műszaki propagandával foglalkozó munkaközösség és a klub hangolja egybe tevékenységét.

Kétségtelen, az üzemi pártbizottság is ebben az irányban, pedig az alaposabb irányítás, a szigorúbb ellenőrzés segített volna. A közelmúltban írásbeli jelentést kértek Lajos elvtárostól a klub munkájáról, de mindeztideig nem közölték vele a pártbizottság véleményét, sem a munka megjavítása érdekében hozott határozatokat. Bíró István elvtársnak, a pártbizottság titkárnak véleménye szerint a klubot is, az MTTE-kört és a technikai kabinetet is állandóan biztatni kell, mert hiányzik belőlük az önálló kezdeményezés. Nos, a műszaki propaganda jelenlegi helyzetéből arra következtethetünk, hogy a klub vezetőségét nem irányították, nem ellenőrizték eléggé.

Az elmondottakból önként adódnak a feladatok: hatékonyabb pártellenőrzés, a klub és az MTTE-kör, valamint a technikai kabinet munkájának egybefoglalása, sokkal nagyobb figyelem a szakmai kérdésekre már a klub terveinek elkészítésekor és több kezdeményező készség. A feladatok következtetésével a Dimitrov-üzem klubjában a műszaki propaganda is hamarosan elérheti a többi tevékenységi kör színvonalát és értékes segítséget nyújthat még szebb technikai eredmények eléréséhez.

Farkas Tibor

ÚJ KÖNYVEK

Kovács György:

OSZDOLA LEÁNYA

Kovács György kisregényének cselekménye Székelyföld déli csücskében játszódik le és leköti, fordulatos formában mutatja be az osztályharcnak egy igen kiélezett szakaszát.

A kisregény arról szól, mint küzdenek Oszdola lakói a hegyeiben garázdálkodó fegyveres banditák kézrekerítéséért, hogyan segítik a népi hatalom szerveit abban, hogy ártalmatlanná tegyék a gonosztoókat és ezzel párhuzamosan bemutattja a mezőgazdaság szocialista átalakításáért folytatott harcot a jalu ellenséges elemei ellen, akik banditákkal szövetkezve igyekeznek megakadályozni, vagy legalábbis késleltetni a társulás megalakulását.

A két cselekmény összefonódása igen tanulságos és kiélezett társadalmi és politikai feltételek közepette szemlélteti a szocializmusért vívott harc leányát: a harcot a kizsákmányolás és annak hordozói ellen, valamint a küzdelmet az új szocialista társadalom építéséért azok segítségével, akiknek ez a társadalom osztályérdeke.

Az elejétől végig érdekesen megírt írásmű lelkesítő példát állít az olvasó elé és bemutatja a harc jellemző erejét. Nagy mértékű, meggyőző, mozgósító ereje nem veszíti el hatását olvasó ifjúságunkra.

BENEDEK ELEK

GUTMAN

Hádozba írom te e nem sokat ígérő nevet, a vörös szakállú zsidó hordár nevet. Egy szegény ördög, ki reggeltől estig, tikkasztó melegben, csattogó hidegben az utca sarkán daldog, lesve, várva, ki fűjtene neki, ugyan kit érdekel e jinom, kényes világban? Csupa csoda az is, hogy tudom a nevet, holott elég volna a numerus. Am a vörös szakállú Gutman numerusát elfeledtem, a neve azonban megmaradt. Mindössze egy „n”-betűt csíptem el belőle, minthogy magam is belédom: egy hordárnak elég egy „n” is.

Gutman, mint rendszeren a szegény ördögök, Isten sok gyermekkel áldotta meg s mint rendszeren a szegény ördögök, ő sem busult a sok gyermek miatt. Nemegyszer mondta nekem, ha feljött hozzám, udvarozzunk a levelek fölcímzésére: hügye meg, nagysága, a gyermek — dídás. Minden gyermek szerencsét hozott még eddig. Ha több szájat kell bedugnom, több is a kereset. A nagysága is esztendőről-esztendőre több-több levelet küld, folyószat szaporodnak a kun-csajlitaim s már azok sem hagyják el, kik más kerületbe hurcolkodnak. Eljárnak az én sarkamra s még a lelkük üdvösségét is ráni bíznák. Azt hiszik, hogy amit egyszer Gutman a kezébe vesz, arra mérget lehet verni, hogy „ai lesz inezzo”. Hát nem így hiszi a nagysága is?

— Igaza van, Gutman. Maga derék ember. De meg is áldotta az Isten. Hány gyereke van? Öt? Hat?

— Csak öt — mondta Gutman —, de — s arca, szeme fölragyogott — jön a hatodik, jön!

Szeptember közepén volt Benedek Elek, a kiváló magyar mesemondó és publicista születésének századik évfordulója. Ebből az alkalomból közöljük Gutman című írását

— Nem lesz sok egy kicsit? — Sok? Mért lenne sok? Mi ilyen voltunk és nem voltunk sokan. Hat gyerek! Sok az? Meglájja, nagysága, hogy a hatodik is szerencsét hoz: még több kuncsajtom lesz.

Boldogán vette át a leveleket, csak jutólag nézte meg a címeiket, nem volt szüksége magyarázatra, ő azt is tudta, melyikre várjon választ, melyikre nem. Sőt, meg is mondotta előre az eredményt. „Mérget rá”, hogy ma sem kap cíket a K. nagyságtól s M. ur még alszik. Micsoda lusta emberek ezek, nagysága! Látszik, hogy nincs gyermekük!

Az ajtóból még visszaszörfölt Gutman s biztatott, hogy csak bízzam rá, ő majd görbörösközik a nagyságos K. iró urral s ha ma sem lesz cikk, meg fogja házaitani. Akkor majd ír!

Hallottam még, amint az előszobában is mondogta a családnak: meg fogom házaitani. No, nem magd, ne féljen! Aztán becsapódott az ajtó.

„S aztán nem láttam többet Gutmant.

Mindennap megkérdeztem a társaitól: hol van Gutman? Mit csinál Gutman? Felelték mindig egyformán: A Gutman? Otthon van, beteg a felesége.

Tettek, muttak a hetek, aztán egyszer, egy kódos novemberi napon, azzal felelték nekem a vörös sápkás emberek: A Gutman? Meghalt a felesége. Mit mondték, hogy nem láttam többet Gutmant. Láttam, csak nem a vörös sápkájában. Polgári kalapot viselt, formájából kiment kalapot, rajta széles fekete szalag, gyász volt. Jekete gyász az egész ember, alakja összeesett, vörös szakállát elleplett a fehér szálak: az volt az egész testén, ami nem felelt e ez is gyászról, mérhetlen kétségbeesésről beszélt. Fősdős szeme állandóan fordult a könyvre.

— Ne csüggedjen, Gutman, a hatodik gyerek ugyan nem hozott szerencsét, de jó az Isten, minden jóra fordulhat.

Vannak nemesszívú emberek. Majd elhelyezik a gyerekeket, ki, ahol lehet. Mire valók az árva-házak?

Már kész is volt egy csomó levelem. Mind nőnek szólt, előkelő asszonyoknak, árva-házak élén álló választmányi hölgyeknek. Főlovasztam a leveleket és Gutman sirt, sirt... Ő, a leveleket nagyon szépeknek találta.

— Lásd, ezeket honn találja. Nem titkolják el honnálüket. Ezek segítenek magán. Ha bár kettőt jövesznek, mekkora könnyebbség magának.

— Nagy, nagy — dühnyögött Gutman —, de melyiket adjam... Já, Istenem, Istenem...

— De, kedves Gutman, mit jelle beszéd ez? Most ne azon törje a fejét, hogy melyiket veszik jól. A jó, hogy vagy ketőt jöveszenek.

Gutman bocsánatért hebegett, aztán gondosan elrajtette a leveleket s elindult a legszomorúbb útra: meleg hajlékot, anya helyett anyát keresni a gyerekeknek.

Nem cifrázom a dolgot, hidd el, ez árdrán, ugyan mi nagyot, érdeklőzőitől csindálhatnék egy szegény zsidó nyomorúságok. Ő elvágta ezt az utját is, nem becsületesebben, mint a többi azeit, amiert H-zellek, csupán nagy lelki szorongások között és jött vissza hozzám sápadtan, még összeesettebben. Zokogva borult a könyvszekrény parkányra, lemondó kétséggyűntéssel mondogta el a beszámolóit szomorú utjáról.

— Nincs hely?

— Az én gyermekeimnek nincs!

A szovjet leszerelési javaslatok harcra lelkesítik az embereket az általános és teljes leszerelésért

— N. Sz. Hruscsov ENSZ-ben elhangzott beszédének újabb visszhangjaiból —

MOSZKVA. (Agerpres). A TASZSZ jelenti: James Endicott, a kanadai Békaharc Kongresszus elnöke a Lityenaturra Gazetában kommentálta a szovjet kormány ENSZ-ben elhangzott beszédét és hangsúlyozza, hogy a beszéd „lelkesítette és új akciókra mozgósította az összes békeharcosokat. A szovjet kormányfő szavai harcra készítik az embereket az általános és teljes leszerelésért”.

James Endicott a továbbiakban kiemeli, hogy az ENSZ-ben eddig még nem hangzott el ilyen ékszerű békefelhívás.

Nagyon öröndetes dolog — folytatja a cikk — hogy Hruscsov helyesen vetett fényt a gyarmati problémára, valamint a volt gyarmati országok kérdésére. Késztelen, hogy azokat az óriási összegeket, a-

melyeket jelenleg a fegyverkezésre fordítanak, a gazdasági szempontból elmaradt országok fejlesztésére kellene felhasználni.

Endicott hangsúlyozza, hogy a béke szempontjából sokkal hasznosabb volna, ha a kapitalista országok az elnyomott népekkel szembeni igazságtalanságuk helyrehozásáról, nem pedig a kommunizmustól való megmenekülésről beszélnek. Az emberiség legnagyobb része — emeli ki a cikk — belezsúsz — az éhségtől, a betegségtől és a kizsákmányolástól igyekszik menekülni.

RABAT. (Agerpres). Az At Tahir című marokkói lap szerkesztőségéből hangzók az új szovjet leszerelési javaslatok rendkívül nagy jelentőségét.

A szovjet javaslatok elfogadása — hangzik egyebek között a cikk — új szakasz kezdetét jelentené a nemzetközi kapcsolatokban. A nag hatalmak — ha elfogadják az a tervet, hogy lemondanak a fegyvergyártásról — békés célkitűzéseik elérésére fordíthatnak energiájukat. Ez pedig hasznára válna az egész világ népeinek és különösképpen a gyengén fejlett országok népeinek.

DELHI. (Agerpres). A Dzsungarban című indiai lap N. Sz. Hruscsov leszerelési felhívását kommentálva hangsúlyozza, hogy „ez természetesen szennsáncot kélt az egész világon”. Hruscsov éppen olyankor vetette fel a fegyverek nélküli, békés, nyugodt világ gondolatát, amikor a tömegpusztító fegyverek elérték a tökéletesség fokát.

A szovjet kormány éppen olyan időszerűen terjesztette elő ezt a javaslatot, amikor a Szovjet-unió katonai felsőbbrendűségéről beszél. Mi, a gyengén fejlett országok lakói — hangsúlyozza a lap — belezsúsz — nagyon is tisztában vagyunk Hruscsov miniszterelnök felhívásának óriási jelentőségével.

Amerikai újságíró egyes amerikai lapok célzatos híreiről a Hruscsov-látogatással kapcsolatban

NEW YORK. (Agerpres). Drew Pearson, ismert amerikai újságíró a Washington Post and Times című lapban foglalkozik azokkal a célzatos hírekkel, amelyek egyes amerikai lapokban láttak napvilágot N. Sz. Hruscsov látogatásával és különösképpen az amerikai szakszervezeti vezetőkkel folytatott megbeszélésekkel kapcsolatban.

Nem az a fontos, hogy Hruscsov vitakozott az amerikai szakszervezeti vezetőkkel, hanem elsősorban az, hogy egyáltalán hajlandó volt találkozni velük, másodsorban, hogy egy órával többet beszélgetett velük, mint ezt előírta, végül pedig az, hogy kijelentette: a beszélgetés hasznos volt.

Macmillan, Nagy-Britannia miniszterelnöke nem lett volna hajlandó amerikai szakszervezeti vezetőkkel beszélni. De Gaulle, Franciaország elnöke nem is beszél volna egy ilyen problémáról. Frondizi, Argentína elnöke, akit az argentinai szakszervezetek támogatásával választottak meg, hasonlóképpen járt volna el.

Következésképpen, ha egy olyan ember, akinek több rakétája van, mint nekünk és ele-

gondó ismeretekkel rendelkezik, hogy rakétát küldjön a Holdra, hajlandó részt venni egy ilyen vitában — ez lépcső jelent a kölcsönös jobb megértés felé”.

A Béke Világtanács üzenetei az ENSZ közgyűlés elnökéhez és az ENSZ főtitkárához

LONDON. (Agerpres). A TASZSZ jelenti: A Béke Világtanács üzenetét intézett az ENSZ közgyűlés elnökéhez és az ENSZ főtitkárához.

Felhívás a magassíku értekezlet összehívására

Több éves hidegháború után a Szovjetunió kormányfője látogatást tett az USA-ban, az USA elnöke pedig készült ellátogatni a Szovjetunióba. Megvalósított az események alakulása. Esetleg megváltozott a háborús orientáció, amelybe 1946 óta az egész világot bevonták.

Más jelek mutatják a helyzet megjavulását. A nukleáris kísérletek beszűntetéséről folyó tárgyalások rövidesen véget érnek és serkeli sem fogja megérteni, ha az illetékesek ebben a szakaszban nem jutnak meg egyezésre. Az új leszerelési bi-

zottság közös meggyőzés alapján meg kell, hogy kezdje munkáját. Az ENSZ szakszervezetei határozott hangok felvételét az általános és ellenőrzött leszerelés problémáját.

Mozgalmunk, valamint a béke megőrzéséért küzdő más különböző szervezetek és mozgalmak megállapítják, hogy megkezdődtek azok az átalakulások, amelyekre számítottak és amelyeknek megvalósításához maguk is hozzájárultak. A népeknek elegendő van a hidegháborúból. A kormányoknak valószínűleg kell a népek óhajára. De a megoldásra váró kér-

dések bonyolultak. A nemzetközi légkört megmérgező bizalmatlanság még nem oszlott szét. Még vannak olyan erők, amelyek a feszültség felzárkózása ellen foglalkoznak. Hogy a lehető legjobb kilátásokat biztosítsuk a tárgyalásokhoz és az eszmecserehez, haladéktalanul össze kell hívni a magassíku értekezletet.

A közvélemény arra készült, hogy az államférfiak, hogy találkozzanak a közvélemény ereje, amely arra fogja őket ösztönözni, hogy tovább haladjanak mindaddig, amíg meggyeznek. Ez az óhaj valóra válhat már az elkövetkezendő hónapokban, amelyek döntő jelentőségűek. Ha mi valamennyien — egyenként és szervezeteink keretében — megketőzünk erőfeszítéseinket és összefogunk, meggyorsíthatjuk az értekezlet összehívását és azoknak az egyezményeknek a megkötését, amelyeknek az értekezlet eredményeként kell létrejönniük.

Ma már nem álom az, hogy a háborút lehetetlenné tegyék, hanem kötelesség, a kormányok kötelessége.

Lehetetlenné tenni a háborút, ez a népek ügye és ma megvan rá a lehetőségünk, hogy meg is valósítsuk.

Távírat az ENSZ-hez:

A Béke Világtanács elnöksége bizalommal fordul az ENSZ-Közügyűléshez, amikor olyan új helyzet alakult ki, amely megnyitja az emberiség sorsát meghatározó fontos kérdések rendezésének távlatait. Nagy meglepéssel tölt el bennünket az a hír, hogy a leszerelés kérdését oly módon vetették fel az ENSZ előtt, amelynek alapján remélhető a kérdés gyakorlati megoldása.

Az általános, teljes és ellenőrzött leszerelés programja, amelyet a Szovjetunió terjesztett elő, az angol kormány és más országok kormányai által

napokban, amelyek döntő jelentőségűek. Ha mi valamennyien — egyenként és szervezeteink keretében — megketőzünk erőfeszítéseinket és összefogunk, meggyorsíthatjuk az értekezlet összehívását és azoknak az egyezményeknek a megkötését, amelyeknek az értekezlet eredményeként kell létrejönniük.

Ma már nem álom az, hogy a háborút lehetetlenné tegyék, hanem kötelesség, a kormányok kötelessége.

Lehetetlenné tenni a háborút, ez a népek ügye és ma megvan rá a lehetőségünk, hogy meg is valósítsuk.

Távírat az ENSZ-hez:

A Béke Világtanács elnöksége bizalommal fordul az ENSZ-Közügyűléshez, amikor olyan új helyzet alakult ki, amely megnyitja az emberiség sorsát meghatározó fontos kérdések rendezésének távlatait. Nagy meglepéssel tölt el bennünket az a hír, hogy a leszerelés kérdését oly módon vetették fel az ENSZ előtt, amelynek alapján remélhető a kérdés gyakorlati megoldása.

Az általános, teljes és ellenőrzött leszerelés programja, amelyet a Szovjetunió terjesztett elő, az angol kormány és más országok kormányai által

előterjesztett javaslatok, a négy nagyhatalom között létrejött meggyezés a partitós alapon álló leszerelési bizottság megalkotására vonatkozólag, valamint a nemzetközi feszültség enyhítésére irányuló más jelentős intézkedések a nemzetközi politikai helyzet fejlődésének lehetőségeit bizonyítják. A közvélemény egyre nagyobb figyelmet fordít az ENSZ tevékenységére és reméli, hogy a jelenlegi állászat konkrét intézkedéseket fogantat majd a hidegháború megszüntetésére és a leszerelés megkezdésére.

Az általános, teljes és ellenőrzött leszerelés programja, amelyet a Szovjetunió terjesztett elő, az angol kormány és más országok kormányai által

Lehetetlenné tenni a háborút, ez a népek ügye és ma megvan rá a lehetőségünk, hogy meg is valósítsuk.

Távírat az ENSZ-hez:

A Béke Világtanács elnöksége bizalommal fordul az ENSZ-Közügyűléshez, amikor olyan új helyzet alakult ki, amely megnyitja az emberiség sorsát meghatározó fontos kérdések rendezésének távlatait. Nagy meglepéssel tölt el bennünket az a hír, hogy a leszerelés kérdését oly módon vetették fel az ENSZ előtt, amelynek alapján remélhető a kérdés gyakorlati megoldása.

Az általános, teljes és ellenőrzött leszerelés programja, amelyet a Szovjetunió terjesztett elő, az angol kormány és más országok kormányai által

Meghalt Bandaranaik ceyloni miniszterelnök

COLOMBO. (Agerpres). A hírügynökségek jelentése szerint Bandaranaik, Ceylon miniszterelnöke, aki ellen szeptember 25-én merényletet követtek el, a hó 26-án elhunyt.

Oliver Gunetilleke, ceyloni fővezető megbízta U. Dahanaike oktatásiügyi minisztert, hogy alakítsa meg az új kormányt.

Századkor jelenlik

60.000 Ruhr vidéki bányász tüntetett Bonnban

BERLIN. (Agerpres). Szeptember 26-án reggel több, mint 60.000 Ruhr-vidéki bányász hatalmas tüntetést rendezett Bonnban, tiltakozásként az életszínvonal állandó rosszabbodása és a tömeges elbocsátások miatt. A tüntetés több mint hat óra hosszat tartott.

A bányászok néma csendben haladtak végig Bonn utcáin. Felvették zászlóikat és feliratos táblákat vittek magukkal: „Csatládjaink nyomorban és félelemben élnek”, „Ami a nép kezébe akadt, az a népé kell, hogy legyen!”, „Szüntessék be a tömeges elbocsátásokat!”.

A bányászok néma csendben haladtak végig Bonn utcáin. Felvették zászlóikat és feliratos táblákat vittek magukkal: „Csatládjaink nyomorban és félelemben élnek”, „Ami a nép kezébe akadt, az a népé kell, hogy legyen!”, „Szüntessék be a tömeges elbocsátásokat!”.

A bányászok néma csendben haladtak végig Bonn utcáin. Felvették zászlóikat és feliratos táblákat vittek magukkal: „Csatládjaink nyomorban és félelemben élnek”, „Ami a nép kezébe akadt, az a népé kell, hogy legyen!”, „Szüntessék be a tömeges elbocsátásokat!”.

A bányászok néma csendben haladtak végig Bonn utcáin. Felvették zászlóikat és feliratos táblákat vittek magukkal: „Csatládjaink nyomorban és félelemben élnek”, „Ami a nép kezébe akadt, az a népé kell, hogy legyen!”, „Szüntessék be a tömeges elbocsátásokat!”.

Silviu Brucan felszólalása az ENSZ közgyűlésén

TARTJA FELHIVNI A KÖZGYÜLYES FIGYELMET A REGIONÁLIS MEGEGYEZÉSEK KERDESEIRE.

A földrajzi közelség, a történelmi hagyományok és a közös gazdasági érdekek, valamint a vidék sajtós problémái dandó és tartós tényezői egy bizonyos terület népi közlekedésének és megéltetésének.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a regionális jellegű egyezmények könnyebben megvalósíthatók, mint a nagy nemzetközi kérdésekben létesítendő egyezmények és ezáltal nagy lehetőség nyílik a kis- és nagy államok számára, hogy öndíló kezdeményezéseik és saját hozzájárulásaik révén megszilárdítsák az általános nemzetközi együttműködés ügyét.

Világos, hogy a békés együttműködésre irányuló bármely regionális meggyőzés pozitív befolyást gyakorol az általános nemzetközi légkörre. Annál is inkább vonatkozik ez azokra a térségekre, ahol különböző politikai és gazdasági rendszerű államok léteznek egymás mellett, vagy olyan államok, amelyek szembenálló katonai szövetségekre tartoznak.

E szempontok alapján, a Román Népköztársaság kormány, mint ismeretes, még 1957 szeptemberében felkérte a balkáni államokat, hogy közös erővel dolgozzanak ki megfelelő intézkedéseket a sokoldalú balkáni békés együttműködés fejlesztésére.

Chivu Stoica, a Román Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke, a balkáni államok kormányfőjéhez ebből az alkalomból intézett üzenetében azt javasolta, hogy hívják össze a balkáni államok kormányfői értekezletét és találjanak kölcsönösen elfogadható megoldásokat a balkáni gazdasági politikai és kulturális kapcsolatok fejlesztésére, valamint a béke és biztonság megszilárdítására ebben a térségben.

További fejlesztése 1957 évi javaslatát, a román kormány ez év júniusában balkáni együttműködési és kollektív biztonsági szerződés megkötését indítványozta.

Egy ilyen szerződésnek megfelelő előirányzatokat kellene tartalmaznia olyan értelemben, hogy létrehozzák a balkáni államok sokoldalú együttműködéséhez és jószomszédi viszonyának fejlesztéséhez szükséges kereteket. E szerződés alapján a balkáni államok köteleznék magukat, hogy bármely vitás kérdést békés úton oldanak meg, hogy nem folytatódjanak agressziók, vagy háborús tevékenységek az egymásközi kapcsolatokban, hogy nem engedjék meg atom- és nukleáris fegyverek felhasználását, vagy a balkáni térségtől idegen államok ilyen fegyverekkel felszerelt katonai egységeinek állomásozását, nem engedjék meg, hogy területükön rakéta kilövő pályákat, vagy távirányítással működtetett berendezéseket szolgálatba állítsanak.

Késztelen, hogy azok a fő elemek, amelyek a balkáni térség államainak meggyőzését kedvezően befolyásolják, a Föld más övezeteiben is léteznek és ezért a sokoldalú regionális meggyőzés eszméjét hasznos módon lehetne általánosítani. Tegyük meg mindent, hogy az ENSZ Alapokmányának 52. szakaszát, amelyet mindeztől csak katonai szövetségek megalkotásakor emlegettek, változtassuk békevételek és jószomszédi övezetek létesítésének kidolgozó pontjává. A román kormány nézete szerint a regionális együttműködés gondolatának általánosítása az ENSZ segítségével korántsem jelenti azt, hogy valamelyes sablont alkalmazzunk a földgömb összes térségeit illetően.

A román kormány tanulmányozza azokat a gyakorlati lehetőségeket, amelyek alapján az ENSZ támogatásával a kérdés megvalósulhatna és egyben érdeklődéssel várja a többi tagállam meggyőzéseit és javaslatait a kérdésben.

A népek gazdasági és társadalmi fejlődésének előmozdítása az ENSZ Alapokmányában foglalt egyik fő célkitűzés. Feltehetően le kell azonban szögezni, hogy a tekintetben a helyzet egyáltalán nem kielégítő. Az ENSZ eddigi ilyenirányú tevékenysége, akárcsak a többi javaslatok, amelyek a nyugati nagyhatalmak gazdasági közegei terjesztették elő, nem voltak képesek megakadályozni a gyengén fejlett országok lemaradását és azt, hogy még inkább fokozódjék a lemaradás mértéke ezen országok és a közösségek élén álló nagyhatalmak között. A panamerikai közösség és szolidaritás 70 éves fennállásának eredménye — amint ez az ENSZ által közzétett statisztikákból kitűnik —, hogy a latin-amerikai országok egy főre jutó nemzeti jövedelme csupán tízedrése az Egyesült Államok egy főre jutó nemzeti jövedelmének.

Ami pedig a brit Commonwealth és a Francia Uniót illeti, az e közösségekhez tartozó ázsiai és afrikai országok egy főre jutó nemzeti jövedelme 140-szer kisebb, mint Angliáé és Franciaországé. Az elmúlt évek során ahelyett, hogy ez a szakadék kisebbedjen volna, még inkább megnövekedett. Joggal jegyezte meg az ENSZ főtitkára a gazdasági és szociális tanács július 6-i ülésén, hogy: „a gazdag és szegény országok között fennálló szakadék továbbra is nő”.

Mással, mindezekben a közösségekben a gazdag meg gazdagabb, a szegény pedig még szegényebbé válik. Az államok közötti kapcsolatok tekintetében fennálló helyzetet pedig „szabad világot” szokták emlegetni.

A román küldöttség úgy véli, hogy az egyes államok gazdasági elmaradottságának és nyomorának, amelyben egy milliárd ember él, nincs semmi értelme századunkban, amelyben az emberi génusz biológiai teljes kielégülését az összes nemzetek törekvéseit a gazdasági fejlődés és jólét felé, jüggelennél attól, hogy a nemzetek melyik világ-részen élnek.

Románia szintén tagja egy közösségnek, a szocialista államok közösségének. E közösségtől idegen az, hogy a részvevő államok között oly kiálló egyenlőtlenségek legyenek. Azok a különbségek, amelyek ezen államok gazdasági fejlődésében még fennállnak, csupán a fejlődési fokkal függnek össze, amelyek közepette az illető államok a közösséghez csatlakoztak. De a különbségeket gyors ütemben felszámoljuk oly módon, hogy valamennyi szocialista állam ugyanabban a történelmi időszokban a bőségre kerüljön, amely szinten az el, amely lehetővé teszi a hépek anyagi és szellemi szükségleteinek magasfokú kielégítését.

Egyesével a mi jelszavunk az, hogy váljék mindenki gazdaggá s úgy véljük, hogy ez inkább megfelel az ENSZ alapokmányának és — kétségkívül — a népek óhajának is.

Románia felszabadulása óta eltelt 15 év alatt ipari ország lett, amely 80 százalékosan biztosítja a népgazdaság fejlődéséhez szükséges berendezést. Ma olyan iparral rendelkezik országunk, amely kizárólag saját eszközeivel gyárt kőolajipari felszereléseket, traktorokat, teherautókat, bányaiipari felszereléseket és teljes gyárberendezéseket.

A termelőkapacitás a gyors növekedésének hatására a nép életére két számban fejezhető ki: az átlagos életkor 42 évről 63-ra emelkedett.

A szocialista országok gazdasági együttműködése nem korlátozta, hanem éppen ellenkezőleg, még nagyobb lehetőségeket teremt a világ többi országával való gazdasági együttműködés fejlesztésére. Az ENSZ-ben tett kezdeményezéseink arról tanúskodnak, hogy a román nép valóban részt óhaj venni ebben az ENSZ keretében is.

A román Kormány a közgyűlés XII. ülésénak javasolta, hogy dolgozzanak ki a nemzetközi gazdasági együttműködés elveit” az elmúlt ülészakon pedig azt indítványozta, hogy az ENSZ keretében szervezzék meg a nemzetközi együttműködést a kölcsönös rendelkezéssel a kölcsönös gazdasági fejlődés érdekében. Elnök ur! A román küldöttség ezen ülésszakon is ebben az irányban fog tevékenykedni.

Olyan idöket élünk, amelyek megkövetelik az emberiségtől, a vezetőktől, az államférfiaktól, diplomáktól, hogy maximálisan használják fel az erőforrásokat, hogy bölcsességgel, realizmussal és élesszállal tegyenek tanúságot.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete az a fórum, amelynek mindenben hangot kell adnia a követelményeknek, ha valóban hivatás a magaslataira akar emelkedni.

Azt szeretnénk, hogy az ENSZ becsülettel megállja a helyét a nehéz feladatok teljesítésében.

(Kiemelések a szerkesztőség-től).

gazdagabb, a szegény pedig még szegényebbé válik. Az államok közötti kapcsolatok tekintetében fennálló helyzetet pedig „szabad világot” szokták emlegetni.

A román küldöttség úgy véli, hogy az egyes államok gazdasági elmaradottságának és nyomorának, amelyben egy milliárd ember él, nincs semmi értelme századunkban, amelyben az emberi génusz biológiai teljes kielégülését az összes nemzetek törekvéseit a gazdasági fejlődés és jólét felé, jüggelennél attól, hogy a nemzetek melyik világ-részen élnek.

Románia szintén tagja egy közösségnek, a szocialista államok közösségének. E közösségtől idegen az, hogy a részvevő államok között oly kiálló egyenlőtlenségek legyenek. Azok a különbségek, amelyek ezen államok gazdasági fejlődésében még fennállnak, csupán a fejlődési fokkal függnek össze, amelyek közepette az illető államok a közösséghez csatlakoztak. De a különbségeket gyors ütemben felszámoljuk oly módon, hogy valamennyi szocialista állam ugyanabban a történelmi időszokban a bőségre kerüljön, amely szinten az el, amely lehetővé teszi a hépek anyagi és szellemi szükségleteinek magasfokú kielégítését.

Egyesével a mi jelszavunk az, hogy váljék mindenki gazdaggá s úgy véljük, hogy ez inkább megfelel az ENSZ alapokmányának és — kétségkívül — a népek óhajának is.

Románia felszabadulása óta eltelt 15 év alatt ipari ország lett, amely 80 százalékosan biztosítja a népgazdaság fejlődéséhez szükséges berendezést. Ma olyan iparral rendelkezik országunk, amely kizárólag saját eszközeivel gyárt kőolajipari felszereléseket, traktorokat, teherautókat, bányaiipari felszereléseket és teljes gyárberendezéseket.

A termelőkapacitás a gyors növekedésének hatására a nép életére két számban fejezhető ki: az átlagos életkor 42 évről 63-ra emelkedett.

A szocialista országok gazdasági együttműködése nem korlátozta, hanem éppen ellenkezőleg, még nagyobb lehetőségeket teremt a világ többi országával való gazdasági együttműködés fejlesztésére. Az ENSZ-ben tett kezdeményezéseink arról tanúskodnak, hogy a román nép valóban részt óhaj venni ebben az ENSZ keretében is.

A román Kormány a közgyűlés XII. ülésénak javasolta, hogy dolgozzanak ki a nemzetközi gazdasági együttműködés elveit” az elmúlt ülészakon pedig azt indítványozta, hogy az ENSZ keretében szervezzék meg a nemzetközi együttműködést a kölcsönös rendelkezéssel a kölcsönös gazdasági fejlődés érdekében. Elnök ur! A román küldöttség ezen ülésszakon is ebben az irányban fog tevékenykedni.

Olyan idöket élünk, amelyek megkövetelik az emberiségtől, a vezetőktől, az államférfiaktól, diplomáktól, hogy maximálisan használják fel az erőforrásokat, hogy bölcsességgel, realizmussal és élesszállal tegyenek tanúságot.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete az a fórum, amelynek mindenben hangot kell adnia a követelményeknek, ha valóban hivatás a magaslataira akar emelkedni.

Azt szeretnénk, hogy az ENSZ becsülettel megállja a helyét a nehéz feladatok teljesítésében.

(Kiemelések a szerkesztőség-től).

Propagandisták figyelme!

Hétfőn, szeptember 28-án délután fél 5 órakor jelenjen meg a pártbizletben valamennyi pártoktatási forma propagandistája (azok is, akik részt vettek a temesvári tanfolyamon). A propagandistáknak előkészítő előadást tartanak az új pártoktatási év első leckéinek anyagáról.

A Kínai Népköztársaság tizedik évfordulójának küszöbén

(Folytatás az első oldalról.)

1958-ban az összgabonatermés 250 millió tonnára emelkedett, ami az 1949 évi termés 11,3-szorosát jelenti. 1957-hez viszonyítva a terménynövekedés 35 százalékos, az 1949-hez viszonyítva a gyapottermés 4,7-szeresére emelkedett. Ilyen és ehhez hasonló eredményeket értek el számos más fontos mezőgazdasági termékénél, mint például olajos magvaknál, cukornádánál, jutánál, stb. 1958-ban az összmezőgazdasági termelés értéke 2,3-szorosa volt az 1949. évinek.

A kínai dolgozók munkasikerei

A kínai dolgozók új munkasikereikkel köszöntik a Kínai Népköztársaság megalakulása tizedik évfordulóját.

Gyors ütemben folyik a csungczi hídépítése a Jangce folyam felett. Az építőmunkások éjjel-nappal dolgoznak, hogy október elsőjére befejezhessék a munkát. A jövő hónapban ezt a 820 méteres hidat átadják a forgalomnak.

Közép-Kínában, a Hanczián-folyó mentén épülő vízierőmű duzzasztógátjának alapját már megásták. Itt 900.000 kilowatt teljesítő képességű vízierőmű és hatalmas vízgűrű épül. A vízgűrűből 800.000 hektár földet loagnak öntözni.

Két harbin gyáiban felépült új részleg. Az új részlegek közül többet már október elsőjéig üzembe helyeznek.

Fuczián tartományban hat hónappal határidő előtt részben üzembe helyeztek egy nagy teljesítőképességű antibiotikum-gyárat.

Huan tartományban a napokban üzembe helyezték egy cementgyárat, amelynek dolgozói vállalták, hogy a nagy nemzeti ünnep tiszteletére 500 tonna cementet állítanak elő.

Hluj-luncian, Liaonin, Ciansu, Gujicjou tartományok, valamint Peking, Ciuncin és sok más észak- és közép-kínai iparváros és bányaiipari vállalat jelentette, hogy határidő előtt teljesítette a harmadik évnegyedre szóló tervét.

Az ansani kohászati kombinát hengereművének munkásai tizenkét nappal határidő előtt teljesítették termelési tervüket és vállalták, hogy október 1-ig 150.000 tonna hengerelt árut termelnek tervén felül.

A benszi 1-es számú kohóipari kombinát acélöntő már szeptember elsőjén teljesítették harmadik negyedévi tervüket.

Észak- és Kelet-Kína számos szénbányájának kollektívja határidő előtt teljesítette harmadik negyedévi tervét. Ezek közt van a fusuni bánya is, amely, mint ismeretes, országos viszonylatban a legnagyobb.

A filmgyártás fellendülése

Az elmúlt tíz év során jelentősen fellendült a kínai filmipar. Ma már számos tartományban és autonóm területen van filmstudio. Csúpan 1958-ban 103 filmet készítettek az országban. A mozilátogatók száma az elmúlt év folyamán elérte a 2800 milliót s ennek a kétharmada paraszt. A filmek a népek életét és harcát tükrözik. Ime, egy néhány film címe: Az őshajó leány, Újvíz áldozat, Az ötös számú kosárlabda játékos, stb.

A központi dokumentum- és híradó filmstudioján kívül egész sor helyi studio dolgozik az időszerű és napi események rögzítésén, hogy azok eljussanak az ország legtovábbi vidékére is. Kínában ma már tudományos filmeket is gyártanak. Nem beszélve a színes rajzfilmekről. Számos film kapott díjat a nemzetközi filmfesztiválokon és versenyeken.

A Kínai Népköztársaságban gyártanak vetítő gépeket is. Jelenleg folyamatban van egy hatalmas filmtelítő gépgyár építése.